

- 2) Wykładni dyrektywy 2008/115 należy dokonywać w ten sposób, iż sprzeciwia się ona uregulowaniu państwa członkowskiego, w myśl którego samo nielegalne przekroczenie przez obywatela państwa trzeciego granicy wewnętrznej, przez co jego pobyt w tym państwie członkowskim staje się nielegalny, zagrożone jest karą pozbawienia wolności, która może zostać orzeczona jeszcze przed zakończeniem procedury powrotu ustanowionej tą dyrektywą.

Powyższa wykładnia pozostaje aktualna w sytuacji gdy dany obywatel może zostać przyjęty przez inne państwo członkowskie na podstawie umowy lub porozumienia w rozumieniu art. 6 ust. 3 tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 118 z 13.4.2015.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 7 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch – Niderlandy) – Mehrdad Ghezelbash/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Sprawa C-63/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (UE) nr 604/2013 — Określanie państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego — Artykuł 12 — Wydanie dokumentów pobytu lub wiz — Artykuł 27 — Środek prawny — Zakres kontroli sądowej)

(2016/C 296/16)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mehrdad Ghezelbash

Strona pozwana: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Sentencja

Artykuł 27 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela kraju trzeciego lub bezpaństwowca rozpatrywany w świetle motywu 19 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji tego rodzaju jak zaistniała w postępowaniu głównym osoba ubiegająca się o azyl może powołać, w ramach skargi na podjętą wobec niej decyzję o przekazaniu, błędne zastosowanie kryterium odpowiedzialności ustanowionego w rozdziale III owego rozporządzenia, w szczególności kryterium dotyczącego wydania wizy, ustanowionego w art. 12 owego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 138 z 27.4.2015.